

S'acosta la solució

(CONFERENCIA TELEFONICA
DEL NOSTRE REDACTOR
A MADRID)

Vam assenyalar, en comentar la reunió celebrada la setmana passada pels primats del partit radical, la destacada intervenció que va tenir en aquella ocasió el senyor Alba. Dèiem que el president de les Corts havia exposat l'opinió més intencionada i de major abast polític. Interessava al senyor Alba l'acord entre radicals i cedistes, perquè només mantenint la coalició governamental pot assegurar-se la vida de les Corts que ell presideix; però com home que se sap menyspreat per les dretes, desitjava que l'acord no es fes a base de sacrificar el partit radical i el seu predomini en el Govern. El senyor Alba era partidari d'accedir a determinades pretensions de la CEDA, però no d'abandonar-li totes les posicions de manera que en qualsevol moment pogués quedar mestressa de la situació.

L'ex-hoste del "Clar" no ignora l'hostilitat que desperta el seu nom en certs sectors de la dreta, malgrat tot el que bonament ha fet per atraure's la seva amistat. Desitja enfortir la unió entre el partit radical, al qual pertany, i l'agrari, on té els seus veritables amics; però en relació amb la CEDA es troba en situació dramàtica: la necessita i la tem. El mateix els passa als altres radicals que entreuen l'amenaça de veure's desplaçats algun dia pels seus actuals aliats.

Alba va interpretar amb fidelitat el pensament en la reunió del despatx del senyor Lerroux. Potser va assenyalar la tàctica que calia emprar per tal de donar satisfacció a la CEDA sense vetre's per complet a les seves exigències, i això explica el paper que està jugant amb les seves negociacions polítiques, aquests dies, el president de les Corts.

Vam assenyalar també en moment oportú que en principi s'havia arribat a un acord entre els senyors Lerroux i Gil Robles, però fets posteriors havien fet sorgir algunes dificultats. Hom endevinava per certes reticències que hi

havia un ambient de dubte. Veiem, demés, com del cant radical, i per persones de gran significació, era feta pública oposició a punts concrets del programa governamental de la CEDA, mentre des d'aquest últim camp hom afinava la crítica contra l'orientació general del ministeri. Ahir a la nit el mateix Gil Robles, en unes declaracions periodístiques, donava un fort toc d'atenció i es mostrava disposat a assumir íntegrament el Poder amb l'esperança que el partit radical el recolzés de la mateixa manera que la CEDA va recolzar, al Parlament, els governs radicals minoritaris.

Amb tot això la impressió de l'acord s'esvaïa. Calia, doncs, activar les negociacions, i, per tal de donar-los l'impuls definitiu, el senyor Alba ha reunit a casa seva els senyors Lerroux i Gil Robles. Del que han tractat els tres personatges hom conceix fins al moment allò que ells mateixos han manifestat breument als informadors: es mostren optimistes; el qui menys satisfet semblava, després de la conversa, era Gil Robles, però la impressió és que es manté l'acord i s'arribarà ràpidament a la solució del plebiscit polític. Hauran cedit mútuament en llurs posicions, perquè a tots interessa que la coalició governamental no es trenqui, i caldrà que el senyor Lerroux pensi en una reorganització ministerial més àmplia del que fa dies projectava.

La solució, tal com es va anunciar, podria consistir a donar a la CEDA un altre ministre o alguns alts càrrecs i diversos governs civils, i preparar amb pressa les eleccions municipals. Ara manca harmonitzar les exigències de la CEDA amb les dels altres partits que també tenen representació en el Govern. Encara es poden produir topades i ruptures, però a tots els grups que formen la coalició governamental els interessa mantenir-la. Rompre-la ara seria tant com forçar la dissolució de les Corts. Tots temen per igual aquesta amenaça.

El senyor Lerroux seguirà els seus treballs pensant en el present, i el senyor Alba l'ajudarà pensant en l'esdevenidor.

aria el senyor Pérez Madrigal? On havia anat a refugiar-se la dignitat parlamentària?

Periodistes i públic hem abandonat les tribunes. Mentre tenia lloc la sessió secreta, els nostres comentaris giraven entorn de les famoses llicències. Quines altres coses greus haurien estat denunciades? Quin nou escàndol anava a esclatar en el secret de la Cambra? En reprendre's la sessió pública, tots els temors resten es: El senyor Alba diu solennement que el tractat amb tant de misteri no té cap relació amb el debat plantejat. Això podrà ésser contrari al veritat, però pel que es veu no és casu d'aplicar-lo fidelment a cada instant.

Resulta que allò que afectava la dignitat del senyor Pérez Madrigal no tenia relació amb l'enutjós afer dels contingents, sinó amb les dietes que cobren els diputats socialistes.

En la sessió pública el ministre d'Indústria i Comerç ha recollit les denúncies sobre llicències falses i traspàs de llicències. Vaig a explicar com es fa — ha dit amb decisió el senyor Orozco, però pensant-ho millor, ha dit: — o almenys com ha de fer-se. Intelligent precaució, perquè el senyor Orozco pot explicar com ha de fer-se, però qui està millor situat, per a dir com es fa, és el senyor Iborra, el qual no ha de rebre, sobre la matèria, llicències de ningú, ni tan solament del senyor Bañua.

A.P.C.E.

SIG.: 1.2b/837